Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 42. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 6-го БЕРЕЗНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 6, 1984 No. 42. VOL. XCI.

УВУ став членом Наукової Ради СКВУ

Кент, Огайо. — Проф. д-р Володимир Янів, ректор Українського Вільного Університету і голова Наукової Ради Товариства сприяння українській науці в Европі, став членом Президії Наукової Ради при СКВУ. Ректор В. Янів також погодився стати репрезентантом Президії Наукової Ради на Европу.

Наукова Рада при СКВУ, як відомо, постала як надбудова українських наукових і науково-навчальних установ для репрезентації і координації українського наукового життя у вільному світі. Одним із головних завдань Наукової Ради є опрацювання глобального пляну діяльности і співпраці незалежних українських наукових установ у діяспорі.

Членом Наукової Ради при СКВУ може стати кожна українська наукова установа, яка розуміє вагу координації українського наукового життя у вільному світі і бажає причинитися до дальшого розвитку українського наукового життя.

В справі членства в Науковій Раді при СКВУ слід писати до її Президії на таку адресу: Naukova Rada, SKVU, c/o U.H.A., P. O. Box 312, Kent, Ohio, 44240.

І. СЕНИК ПОВЕРНУЛАСЯ ІЗ ЗАСЛАННЯ

Джерзі Сити, Н. Дж. — Ірина Сеник, українська поетеса і член Української Гельсінкської Групи мала повернутися із заслання до Львова, як інформують дисидентські джерела.

І. Сеник була засуджена в 1973 році на шість років таборів праці і п'ять років заслання за „проти совєтську агітацію і пропаганду". Її оскаржували також за писання націоналістичних поезій.

І. Сеник, медсестра по професії, відбула свою кару у таборі ч. 3-5 у Мордовії, а від 15-го листопада 1978 року перебувала на засланні у Казахстані, де працювала прибиральницею в готелі.

Вона є інвалідом другої групи після поважної операції хребта, яку перейшла в часі відбування десятилітнього ув'язнення в таборі праці у роках 1944 до 1954. Тепер їй 57 років. Молодою дівчиною вона була членом Організації Українських Націоналістів.

Ірина Сеник

СЕН. Г. ГАРТ ЗНОВУ ПЕРЕМІГ В. МОНДЕЙЛА

Портленд, Мейн. — Сенатор Гері Гарт з Кольорадо, який від передвиборів в Айові, а головно в Ню Гемпширі, став популярним кандидатом Демократичної партії, знову переміг Волтера Мондейла, якій на початку кампанії вважав себе передовим кандидатом на президента і, як кажуть деякі політичні спостерігачі, поводився так, мовби він вже мав номінацію в своїх руках. Очевидно, тепер Мондейл і його люди почали міняти на скору руку передвиборчу стратегію, але популярність Гарта серед виборців молодшого покоління зростає і цей зріст вже ледве чи вдасться зупинити прихильникам колишнього віцепрезидента.

Г. Гарт сподівається тепер виграти передвибори у Вермонті і у Вайомінгу 10-го березня. У Мейні Гарт здобув 8,119 голосів, 50.2 відсотки, а Мондейл 7,015 голосів, 43.4 відсотки. Інші кандидати не ставали до передвиборів в Мейні, але вони все одно отримали деяку кількість голосів. Колишній сенатор Джордж МекҐоверн здобув 219 голосів, Джессі Джексон 113, сенатор Джан Ґлени 52.

Стейтові партійні речники заявили, що Г. Гарт правдоподібно дістане 12 делегатів з Мейну, а Мондейл 10. Спостерігачі не роблять поки що жадних висновків і кажуть, що Гартові потрібно ще дуже багато попрацювати, щоб дійсно здобути популярність в цілій країні, а головно придбати потрібну кількість делегатів, 1,967, для номінації на президента. Баб Бейкер, голова передвиборчої кампанії В. Мондейла заявив на пресовій конференції, що він не вважає прогру в Мейні показчиком майбутніх передвиборів.

Деякі кореспонденти віднотовують, що, не зважаючи на обіцянку найбільшої професійної Американської федерації праці — Конгресу індустріяльних організацій, Мондейл не отримує обіцяної підтримки від зорганізованого робітництва на низах.

Речники передвиборчого комітету Г. Гарта натомість раді, що в кампанію включилися молоді професіоналісти і робітники, які надіються на зміни в американській внутрішній і зовнішній політиці.

А. ҐЕМАЄЛЬ ЗРИВАЄ ДОГОВІР З ІЗРАЇЛЕМ

Бейрут, Ливан. — Президент Ливану Амін Гемаєль, добившись у переговорах із сирійським президентом Гафезом Ассадом перемир'я, якого однак не всі мусулманські групи придержуються, зірве підписаний мировий договір з Ізраїлем, даючи тим самим, як кажуть політичні спостерігачі, вільну руку Єрусалимові розпочати воєнні акції проти друзів, а може навіть проти Сирії.

Ізраїльські урядові і військові чинники приготовані до найгіршого, а головно до поширення хаосу, анархії і громадянської війни на цілу країну. Доказом чого є бомбові замахи друзів на півдні проти ізраїльських військових інсталяцій у яких були поранені 15 ізраїльських вояків і велике число цивільного населення у портовому місті Сидон.

Міністер закордонних справ в уряді А. Гемаєля Елі Салєм зустрічався в Дамаску з лідерами друзів й інших мусулманських угрупувань, але він не бачить скорого закінчення конфлікту між ними і офіційним урядом в Ливані. Під час зустрічі з кореспондентами Салєм підтвердив, що друга рунда переговорів усіх ворогуючих сторін правдоподібно відбудеться в кінці цього, або на початку наступного тижня в Женеві, Швайцарія. Опозиція хоче спершу змусити Гемаєля до зірвання договору з Ізраїлем, а потім щойно говоритиме про можливість зустрічі у Женеві. Гемаєль зустрічається також з міністром закордонних справ Франції Кльодом Шейссоном і дискутував з ним справи відтягнення французьких вояків з Бейруту та інші міжнародні проблеми. Франція одинока втримує ще свій військовий контингент в Бейруті, але плянує його вивести.

У Вашінгтоні, речники Державного департаменту заявили, що Ливан, зриваючи переговори з Ізраїлем, ледве чи забезпечує свої інтереси, а радше цілковито узалежнює себе від Сирії.

„Ню Йорк Трібюн" пише про В. Мороза

Ню Йорк. — Щоденник „Ню Йорк Трібюн" помістив у числі з 28-го лютого ц.р., довшу статтю Сузани Моні про колишнього дисидента і в'язня багатьох совєтських тюрем та концентраційних таборів Валентина Мороза, який став був свого часу символом геройства й непохитности для українців на Батьківщині і поза її кордонами на вільних поселеннях.

Авторка у своїй статті, названій „Морозова віра підтримувала надію про живучість України" й ілюстрованій великою триколоновою фотознімкою, пише про 13-річне перебування В. Мороза в совєтських в'язницях, терористичну практику КҐБ, вплив В. Мороза на велику частину українського народу, а зокрема молоді, а також на збереження і розвиток української мови, культури, традицій, релігійности тощо.

В 1979 році, після років бурхливих демонстрацій під совєтськими амбасадами, консулятами й місіями та у висліді переговорів між урядами З'єднаних Стейтів Америки і Совєтського Союзу, В. Мороза і чотирьох інших дисидентів було заміненo за двох совєтських шпигунів. Велика частина питань В. Мороза ще перед звільненням продісталась на Захід і була видана тут українськими видавництвами. Дисидентські джерела в Москві свого часу інформували, що жаден інший в'язень не був підданий такій строгій контролі, як В. Мороз, який вважає себе українським націоналістом. Розмову з В. Морозом переведа згадана кореспондентка в січні ц.р., напередодні відзначування українськими громадами 66-ої річниці проголошення української державности. У зв'язку з цим С. Чоні з великою симпатією до українського народу, передає в скороченні історію українських визвольних змагань.

МОНТАЖ „ШЕВЧЕНКО ГОВОРИТЬ"

Чикаго. — Заходами Українського Інституту Модерного Мистецтва і 84-го Відділу Союзу Українок Америки тут в суботу, 10-го березня ц.р., о год. 7-ій вечора в приміщеннях Інституту, при 2320 Захід Чикаго авеню, відбудеться монтаж п.з. „Шевченко говорить" — поезія, листування, уривки із щоденника, образотворчість. Виконують члени Гуртка мистецького слова з Дітройту.

В ПОЛЬЩІ ОБВИНУВАЧУЮТЬ ОБОРОНЦІВ ВБИТОГО ЮНАКА

Варшава, Польща. — Польські комуністичні власті розпочали судову кримінальну справу проти колишнього легального дорадника забороненої профспілки „Солідарність", який недавно написав відкритого листа генералові Войцехові Ярузельскому в оборрні незаконно переслідуваного іншого правника.

Колишній дорадник „Солідарности", 70-літній правник Владислав Сіла -Новіцкі, у своєму листі Ярузельскому пише, що офіційні власті розпочали судову справу проти правника Мацея Бєднаркевіча, який розслідував справу закатованого поліцією в травні минулого року юнака Ґжеґожа Пшеміка, смерть якого від катування поліції викликала всенародне обурення. Сіла-Новіцкі також обвинувачує власті в тому, що вони замість покарати винних у смерті юнака, переслідують його оборонців, а катів вигороджують і захищають.

Розслідування у справі Сіли-Новіцкого ведеться на основі 270-ої статті кримінального кодексу, яка передбачає покарання до вісьмох років ув'язнення за „публічну образу, зневажання чи приниження польського народу" та на основі 272-ої статті того ж кодексу, яка передбачає покарання до п'ятьох років того, хто „творить, зберігає або передає такі матеріяли".

Польські засоби масової інформації розпочали кампанію наклепів не тільки проти Сіли-Новіцкого, але й проти тих кіл польського суспільства, які так чи інакше симпатизують матері закатованого юнака, відомій поетесі Барбарі Садовській, оборонцеві та розслідувачеві справи вбивства Пшеміка правникові Беднаркевічові та оборонцеві вже самого Беднаркевіча правникові Сіла-Новіцкому. Таким чином створився цілий ланцюг „винних", щоб захистити злочини і сваволю польської поліції і беззаконня польських комуністичних властей взагалі.

Урядові та поліційні джерела раніше відмовлялися на протязі 10 місяців відповідати на запитання про смерть Пшеміка. Тепер у відповідь прийшла зорганізована кампанія переслідування тих, хто ставить ці питання.

Підтверджують сильне становище М. Ґорбачова

Москва. — Наймолодший член Політбюра совєтської комуністичної партії Михаїл Горбачов, якого вважали найближчим співробітником померлого Юрія Андропова і можливим його наступником, тепер не втратив свого впливу, а навпаки, все більше і більше стає виразним укріплення його становища як другої людини в Кремлі.

Західні дипломати пильно слідкують за всіма рухами в совєтській правлячій ієрархії, щоб мати правильну уяву про розподіл влади на верхах совєтського керівництва.

Виступаючи на передвиборчих зборах, Горбачов провів свій виступ безпосередньо перед завершальним виступом Константина Черненка, а в даному випадку в совєтській практиці існує сувора послідовність: спочатку виступають другорядні кандидати, а потім їх важливість зростає і завершується передвиборча кампанія виступом найголовнішого.

У даному випадку виступили вже всі члени Політбюра, крім самого Черненка. Виступ Горбачова був після виступів міністра закордонних справ Андрея Громика і міністра оборони Дмитрія Устінова, що також говорить про певну важливість становища Горбачова.

Щодо змісту виступу Горбачова, то він в основному зосереджувався на внутрішніх проблемах Совєтського Союзу. Горбачов продовжував хвалити починання Андропова в ділянці реорганізації промисловости, підвищення дисципліни праці, боротьби з бюрократизмом і хабарництвом.

Відносно питань закордонної політики Горбачов висловлювався коротко і загально повторивши, що Совєтський Союз готовий „використати будь-яку нагоду для справедливих переговорів і осягнення практичних угод". Дипломати вважають, що виступ Горбачова був набагато лагіднішим в частині закордонної політики, ніж ці самі розділи попередніх виступів Громика і Устінова.

ФРАНЦІЯ ТЕЖ ВІДТЯГНЕ ВІЙСЬКА З ЛИВАНУ

Париж. — Після заблокування французької резолюції совєтським вето в Раді Безпеки ОН минулої середи, яка пропонувала замінити міжнародні війська миру в Бейруті спеціяльним контингентом військ ОН, Франція заявила, що й вона виведе свої війська з Ливану, які залишилися там після виведення британських, італійських та американських контингентів ще раніше.

У заяві міністерства закордонних справ Франції з приводу цього говориться: „Франція, яка більше, ніж будь-хто інший, виконала свій обов'язок і свої зобов'язання відносно дружньої країни, не може сама нести відповідальність міжнародних сил миру в Ливані. Теперішня кількість військ, розташованих у Ливані не є достатньою, щоб підтримати необхідні зусилля національного замирення серед ливанців".

Міністер оборони Франції Шарль Ерню сказав, що Франція не виведе своїх військ негайно, але дати виводу він не подав.

В столиці Сирії Дамаску президент Ливану Амін Гемаєль і президент Сирії Гафез ель-Ассад закінчили під кінець минулого тижня свої дводенні переговори. В офіційному повідомленні про переговори сказано, що обидва лідери дійшли до „повної згоди щодо арабської суті, єдности і незалежности Ливану".

Потім сирійські та ливанські офіційні представники пояснили, що таку коротку форму комунікату про переговори треба розуміти як анулювання угоди з Ізраїлем, підписаної 17-го травня 1983 року, суверенність Ливану і виведення всіх чужоземних військ з його території.

В самому Ливані мусулманські лідери поміркованo підтримали результати переговорів Гемаєля в Дамаску, але лідери християн висловили сумнів щодо щирості президента Сирії.

Прем'єр-міністер Ізраїля Іцак Шамір, коментуючи результати відвідин Дамаску Гемаєлем сказав: „Якщо угода буде анульована під сильним тиском Сирії, нам буде прикро, в такому випадку ми побудуємо нашу безпеку так, як ми вважаємо доцільним". Далі Шамір сказав, що захищатиме свої кордони, Ізраїль постарається „врахувати ливанські фактори як загальнонаціональні, так і місцеві".

Альбертський університет влаштовує українські літні курси

Едмонтон, Альта. — Як минулого року, Альбертський університет влаштовує протягом наступного літа кілька українських курсів, а саме:

Українська мова — 106 (від 3-го до 20-го липня), та Українська мова — 107 (від 23-го до 10-го липня), два півкурси, що становлять цілість. Можна записуватися на обидва, або лише на один. Це інтенсивний курс повного заглиблення: щоденні розмови, граматичні вправи, активна лексика, елементарні відомості про Україну. Вестиме курс д-р Яр Славутич, професор-емерит, що викладав українською мову протягом 40 років.

Українська наукова мова — 311 (від 3-го до 20-го липня). Цей курс надається для студентів, що хочуть ознайомитися з українською науковою мовою, технічною термінологією тощо. Викладатиме д-р Андрій Горняткевич.

Українська культура поселенців у Канаді на початку XX століття — 499 (від 7-го до 25-го травня). Цим консультаційним курсом, що призначений для заавансованих студентів, керуватиме д-р Богдан Медвідський.

Студенти з-поза Альберти матимуть нагоду відвідати Українське Село з музеєм, український архів та музей в Едмонтоні, фестиваль у місті Веґревіллі тощо.

Охочі записатися на згадані курси повинні негайно звертатися на адресу: Office of the Registrar, University of Alberta, Edmonton, Alta, T6G 2M7, Canaga; tel.: (403) 432-3113.

М. Бурдо говорив про переслідування християн в СССР

Ню Йорк. — Спеціяліст релігії в комуністичних країнах Майкл Бурдо заявив минулого тижня в Ню Йорку, що за останній час сталося „абсолютний спад навіть того рівня, на який дозволена релігія в Совєтському Союзі". Священик Бурдо зробив свою заяву під час церемонії вручення йому нагороди Темплтона за поступ релігії, як інформує „Ню Йорк Таймс".

Нагорода, названа ім'ям фінансиста пресвітеріянця Джана Темплтона, становить 250,000 долярів. Нагороджений 45-літній М. Бурдо є священиком Англіканської Церкви, який студіював деякий час в Московському університеті в 1969 році і став головою Центру для вивчення релігії і комунізму в Кестоні, Англія. Цей Центр досліджує розвиток релігії в комуністичних країнах.

На пресовій конференції в Церковному центрі при ОН священик Бурдо заявив, що „християни в Совєтському Союзі живуть, як „за Новозавітніх часів" тому, що „переслідування всіх релігій продовжується".

Екуменічна група церковних лідерів, які прийшли вшанувати священика Бурдо, включала архиєпископа Якова, примаса Грецької Православної Церкви Північної та Південної Америки; Клера Ренделла, генерального секретаря Крайової Ради Церков; рабина Артура Шнаєра і єпископа Джозефа О'Кіфа, адміністратора католицької архидієцезії Ню Йорку.

„Дейлі Нюз" знову пише про М. Сурмача

Ню Йорк. — Після широкої статті сеньора українських книгарів і пасічника Мирона Сурмача у різних газетах з 19-го лютого ц.р. щоденника „Дейлі Нюз", про що була згадка на сторінках „Свободи" у числі з 1-го березня ц.р., у „Дейлі Нюз" знову появилася згадка про нього.

У вістці про збірку фондів на віднову Статуї Свободи сказано, що Мирон Сурмач і всі члени його родини, діти і внуки, зложили по 25 дол. на праці зв'язані із відмалюванням і переробкою цієї статуї. М. Сурмач, — пише „Дейлі Нюз" — заявив, що він „залюбився у славну пані" 74 роки тому, вперше побачив її, приїхавши з України до ЗСА. Тому він хоче бути одним із перших, що причиниться до того, щоб „цій пані купити новий одяг". Він закликає також інших давати латки по 25 дол., „бо — мовляв — сьогодні така сума ледве вистачає на один обід в дорогому ресторані".

Газета „Дейлі Нюз" приєдналася до кампанії збірки фондів на відновлення Статуї Свободи і сусіднього острова Елліс, які є символами плюралістичної мозаїки цієї країни — країни імігрантів, як її назвав президент Джан Кеннеді.

Вийшов ще один переклад драми М. Палія

Буенос Айрес, Арґентина. — Недавно, тут з видавництва Юліяна Середяка, вийшов другий, 98-сторінковий переклад еспанської драми Алехандра Касони „Досвітня гостя" з-під пера Миколи М. Палія. Обкладинка цієї книжки у виконанні Миколи Голодика. Перший переклад еспанської драми в опрацюванні цього ж автора був еспанського драматурга Антонія Буеро Вальєхи — „Історія сходової клітки".

У вступному слові до цього твору п. з. „Касона на тлі еспанського театру" М. Палій на канві еспанської драматургії подає біографію і творчість драматурга Касони і, характеризуючи драму цього еспанського автора „Досвітні вогні", стверджує, що „Касона вміє дати гарну комбінацію фантазії з реалізмом". В поясненні основної ідеї цього твору М. Палій каже, що „Касона йде за (філософом) Сенекою, який умів представити Смерть у виді найбільшого спокою, доброї дорадниці, але Касона у своєму сюжеті ставить дещо окремо, на власному ґрунті". А вкінці М. Палій пише: „Які б тут не ввести атрибути, одне певне і дуже виразне: Касона хотів нам показати справжню душу своєї рідної Астурії також, якою він її так добре знав і дорожив, і якою він зважився жив усією повнотою свого серця. Усе ж зовнішнє тільки...

Закінчення на ст. 3.

У СВІТІ

ПОВІДОМЛЕННЯ ІРАКСЬКОГО військового командування сповістило під кінець минулого тижня, що іракські військовоморські сили і летунство затопили сім іранських кораблів у Перській затоці. Багдадське радіо заявило, що затоплення кораблів є частиною дій блокади головного іранського порту вивозу нафти на острові Карг. Як іракські, так і іранські повідомлення говорять про важкі бої на південному відтинку фронту на підступах до іракського порту Базра. Дані про результати цих завзятих боїв суперечливі. Кожна воююча сторона говорить лише про свої успіхи та великі втрати противника, але замовчує свої власні невдачі та втрати.

ПІСЛЯ ГРИ МІЖ французькою та англійською футбольними дружинами в середу минулого тижня англійські болільники футболу, які приїхали до Парижу на змагання почали бешкетувати на вулицях французької столиці. Вже перед матчем розперезані хулігани ламали обладнання на поромі, який перевозив їх через канал Ля Манш до Франції. На самому футбольному стадіоні англійські так звані „глядачі і любителі футболу" поводили себе як варвари. Французька поліція арештувала щонайменше 30 найактивніших бешкетників. Прем'єр-міністер Британії Марґарет Тачер, виступаючи минулого четверга в парляменті, різко осудила негідну поведінку англійських болільників футболу у Франції. Вона сказала, що їх „негідна поведінка збезчестила ім'я нашої країни за кордоном". Такі інциденти з англійцями траплялись вже раніше в Греції, в Еспанії та в Люксембурзі.

УРЯД ТУРЕЧЧИНИ ПОВІДОМИВ про скасування військового стану в 13 із 67 провінцій країни. Дія військового стану в інших 54-ох провінціях продовжена ще на чотири місяці. Військовий стан в країні був проголошений у вересні 1980 року, коли армія зробила державний переворот і взяла владу в країні у свої руки. Влада військових перейшла в руки цивільного уряду після виборів у листопаді минулого року.

У ВЕЛИКИХ МІСТАХ Чіле починають вибухати бомби. Джерела поліції Чіле говорять, що щонайменше 19 бомб вибухли у трьох найбільших містах минулого тижня, поранивши три особи і завдавши значної шкоди на одній з електростанцій. Лише в столиці Сантіяго вибухли шість бомб під час демонстрацій у бідних передмістях проти військового режиму генерала Піночета. Чотири бомби вибухли в Вальпараїсо і шість у Консепсіоні.

В АМЕРИЦІ

КОМІСІЯ СПОСОБІВ і засобів в Палаті Репрезентантів погодилася і проголосувала за введенням додаткового оподаткування на алькоголь аж на 20 відсотків, починаючи з 1-го січня 1985 року. Комісія прийняла також компромісову постанову про зменшення оподаткування на тютюнові вироби і на роздрібну продаж папіросів. Замість дотеперішніх 16 центів податку від пачки, покупці платитимуть тільки 12, а не 8, як пропонували деякі члени комісії. Ці додаткові податки мали б принести державній скарбниці 3,8 більйона долярів на протязі п'ять років. Плян був прийнятий голосуванням 17 проти 4. Економічні спостерігачі кажуть, що треба взагалі сподіватися підвищення податків в 1985 році, тобто після президентських виборів, не зважаючи хто буде контролювати Білим Домом і законодавчими палатами.

ДЕЯКІ ВЕЛИКІ КРАМНИЦІ типу „Мейсіс", „Ґімбелс" та інші, мусіли відмовитись від послуг фільмової артистки Джейн Фонди з огляду на великі протести широких кіл спільноти і погроз, які надійшли на адресу тих підприємств, які запросили артистку до виступу, надіючись при її допомозі продати більше своїх товарів. В Маямі на Фльориді, наприклад, де велика частина населення це кубинці, колишні політичні імігранти і антикомуністи, виступ взагалі не відбувся. Кубинці погрозили власникам великих крамниць бойкотом, якщо вони дозволять Дж. Фонді виступити. Подібний випадок трапився в Ню Йорку, де департаментовий магазин „Сакс" був змушений відкликати виступ Фонди після того, як дирекція отримала телефонічні погрози. Як відомо, Дж. Фонда їздила колись до Північного В'єтнаму і не скривала своїх симпатій до комунізму і лівизни взагалі.

В СЕНАТІ РОЗПОЧАЛОСЯ переслухання у справі затвердження Едвина Міса, якого президент Роналд Реґен найменував на генерального прокуратора після резигнації з цього посту Вілліяма Френча Смита. Демократи, зібравши деяку кількість матеріялу проти Міса, розпочали переслухання атаками на нього. Перед у цьому веде сенатор Говард Меценбавм з Огайо, який дотепер досліджував і перевіряв фінансовий стан Міса. Він і деякі інші демократи закидають Місові не тільки політичне упередження, консервативний підхід до багатьох політичних й економічних справ, але також стосування протекціоналізму. Для прикладу вони навели випадок з Каліфорнії, де Міс постарався про високу позицію для людини, яка збирала гроші для його виборчої кампанії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК. UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Потрібна обережність

У Державному департаменті ЗСА відбуваються пожвавлені наради відповідальних дипломатів, включно з амбасадором З'єднаних Стейтів Америки в Совєтському Союзі Артуром А. Гартманом, які застановляються над новим шляхом у відносинах між Америкою і Совєтським Союзом у зв'язку із змінами в Кремлі після смерти Юрія Андропова та приходу до влади Константина Черненка, який покищо є генеральним секретарем ЦК КПСС і головнокомандувачем усіх збройних сил СССР, а незабаром, мабуть, стане ще головою Президії Верховної Ради СССР (президентом) цієї тоталітарної комуно-московської імперії.

„Є багато нових і свіжих ідей, над якими ми застановляємося тепер, але кожну ідею треба окремо передискутувати і вирішити такі дві основні справи: чи взагалі починати щонебудь тепер коли новий керівних у Кремлі не закріпив ще повністю влади за собою, і чи ініціятива про переговори повинна вийти з Вашінґтону чи з Москви", — заявив у розмові з кореспондентами один з учасників нарад, який не бажав бути названим.

У нарадах бере участь державний секретар Джордж Шулц, його помічники і дорадники та знавці східньоевропейської проблематики. Досі СССР не вийшов із жадною ініціятивою і відмовився повернутися на переговори до Женеви. Перед смертю Ю. Андропова Москва стояла на становищі, що розмови про редукцію міжконтинентальної нуклеарної зброї і ракет середнього засягу не можуть продовжуватися, аж до часу поки ЗСА не заберуть свої ракети типу Першинг-2 і крилаті з країн Західньої Европи. В теперішній совєтській пропаґандивній кампанії про ракети вже не говорять, але нових натяків на відновлення переговорів також немає.

Недавні виступи високих совєтських речників — міністра закордонних справ СССР Андрея Громика і міністра оборони Дімітрія Устинова, не вказують на зміну закордонної політики СССР, а радше на продовження дотеперішньої андроповської лінії. Заяви К. Черненка про те, що він хоче замирення із ЗСА і змагатиме до привернення політики детанту, залишаються покищо тільки заявами без практичного значення.

Дещо нового привіз до ЗСА президент Австрії Рудольф Кірхшлеґер, але про них Білий Дім ще не говорить. Учасники наради в Державному департаменті висловили надію, що нові лідери СССР сьогодні чи завтра мусять рішитися на якусь лінію у політиці, бо в політиці велике значення мають тільки діла, а не слова.

Західні політичні аналітики нічого нового не побачили у пропозиціях К. Черненка. Якщо хтось хотів би завдати собі труду і переглянути хоч би старі числа „Правди", органу ЦК КПСС, то побачив би, що трафаретний стиль у політиці совєтських дипломатів тягнеться від Йосифа Сталіна, почерез його наслідників і аж до сьогоднішніх днів. Йдуть намагання, щоб законсервувати стару совєтську систему якнайдовше, побудовану на терорі і мілітарній силі, якою й тепер страшать Захід А. Громико і Д. Устінов. Виглядає це радше на страх перед будь-якими реформами економічного чи політичного порядку, як на „нові шляхи" у політиці СССР.

Тому Урядові ЗСА й іншим західнім демократичним країнам треба діяти дуже обережно, щоб знову через політику детанту не впустити московського медведя у свої хороми. Треба, — як каже проф. Збіґнєв Бжезінські, — колишній дорадник президента Джиммі Картера у справах крайової безпеки, брати до уваги існуючі історичні різниці між демократичними країнами і тоталітарним СССР, відмінну геополітичну систему і гін комуно-московських імперіялістів до опанування світу, від чого вони ще й досі не відреклись. Очевидно треба плянувати політику на далеку мету, але тільки з врахуванням користей для вільного світу і відвернення загрози від войовничого і експансивного комунізму та московського імперіялізму, які не перестали бути загрозою для ЗСА і її альянтів.

ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ Гарріса перевів опити в цілій країні серед 2,234 виборців, які виказали, що популярність президента Роналда Регена все ще стоїть дуже високо в американському суспільстві і він здобув 54 відсотки голосів проти 42 відсотків відданих на Волтера Мондейла. Виглядає, кажуть політичні спостерігачі, що критика Мондейлом закордонної політики, економіки та інших ділянок теперішньої Адміністрації, відбилася бумерангом на ньому і він почав втрачати популярність.

Л. Д.

ЧИТАЮЧИ УРИВКИ ІЗ „СПОГАДІВ" ХРУЩОВА...

Цю маленьку книжечку „Воспоминания" Хрущова видав російською мовою Валерій Чалідзе, який у передмові пояснив, що магнітофонний запис мемуарів фахівцями був визнаний, як оригінальний.

Після того, як „Спогади" Хрущова були видруковані англійською мовою у двох томах, Чалідзе намагався видати їх російською мовою, але „хтось" до того не допустив, а він вважає це дуже цінним матеріялом і шкодує що він не вийшов повністю російською мовою.

Чалідзе пише, що йому пощастило в 1977 році познайомитися з цими мемуарами в Російському Інституті Колюмбійського університету і там він зміг дикутувати на магнітофонну стрічку чи „касетку" (не знаю як назвати) потрібні йому уривки. В цій же передмові він зазначив, що у „Спогадах" багато плутанини і слів — „паразитів", як „вот", „значіт", те що помітила я теж читаючи цю книжечку.

Мені було цікаво, як насвітлював Хрущов події, свідком яких була і я, перед Другою світовою війною.

За твердженням Хрущова, Сталін, винищивши в 1937 році совєтську воєнну еліту, на чолі з маршалом Тухачевським — розстріляних командирів, між якими було чимало офіцерів царської армії, досвідчених військовиків, замінив політично досвідченими людьми. Заколисаний патріотичними піснями, які складали для нього „придворні", так звані „композитори", він повірив, що його армія, дійсно непереможна...

Милувався Сталін совєтським військом, як браво марширувало воно, виспівуючи популярну тоді пісню: „Єслі завтра война, єслі завтра поход...," а ще там були такі слова: „как один человек, весь советский народ за „свободную (?) родіну встанет!" та й був певен, що все так і буде...

Підписавши в 1939 році умову з Німеччиною, Сталін, як пише Хрущов, „задрав носа" і, радіючи, повторював: „вот надул (обдурив) Гітлера!" коли він „визволив" Галичину без єдиного пострілу, то ще більше уроїлося в його голові що й надалі СССР скрізь перемагатиме.

Так було до війни з Фінляндією в 1940 році. За свідченнями Хрущова, уряд СССР, а головно Сталін, вирішив „відсунути" кордон з Фінляндією і, коли фіни відмовилися зробити це добровільно, почалася війна. Совєти були впевнені, що вони ту маленьку країну за один день поставлять „на коліна", та не так сталося, як гадалося... Хрущов визнає, що совєтська армія терпіла ввесь час поразки, визнав він теж, що в тій війні брали участь головно бійці Київської воєнної округи і тоді загинуло багато українців. Як він каже: „Та війна коштувала, може мільйони жертв".

Пригадую і я той 1940 рік, коли „могутній" СССР намагався перемогти маленьку країну, що в нерівному змаганні обороняла свою незалежність.

Знаю я, що зима того року була дуже люта, пам'ятаю, що навіть ця „мікроскопічна" війна внесла хаос у життя країни. Мусіла я тоді їздити на працю до Харкова потягом, то доводилося годинами чекати поки, нарешті з трудом присунеться той потяг. Казали, що паротяги не були пристосовані до сильних морозів... А чи то так було в дійсності?

Раптом того року перестали давати квитки, навіть з Харкова до Полтави (біля 120 кілометрів). Можна було їздити лише зі спеціяльними перепустками. Доходили чутки, що замість того, щоб післати на війну бійців Ленінградської воєнної округи, послали з Київської, на чолі з маршалом Тимошенком. Чули ми, що багато було калік у тій війні з відмороженими ногами і руками, то їх відвозили геть далеко на Сибір, щоб люди не бачили цих бідних молодих хлопців-інвалідів. Так само до Сибіру запроторювали полонених, які поверталися після війни з Фінляндії. В цій „маленькій" війні, як і Хрущов ствердив, Україна понесла багато жертв, а він мусів те знати, бо був тоді секретарем ЦК партії України.

За словами Хрущова, коли Сталін побачив, що та „могутня" совєтська армія не взмогла перемогти маленької Фінляндії, він злякався, та дуже радів, що мав умову з Гітлером, але Хрущов висловив думку, що Гітлер, підписуючи пакт, готувався до війни.

У спогадах про Другу світову війну, Хрущов каже, що, після знищення в 1937 році вищого складу командирів армії, народним комісаром оборони був призначений Ворошилов. Начальником Генерального штабу був старий військовик ще з царських часів, але він не мав права вирішувати важливих воєнних питань, те робив Ворошилов.

Автор мемуарів згадує, як на засідання Воєнної ради до Москви поїхав він з Тимошенком. Про це засідання висловлюється він з гумором, назвавши „спектаклем" під керівництвом Ворошилова. Всі присутні кричали, стукали кулаками і Ворошилов теж, а важливі питання не вирішувалися. Виявилося, що совєтська армія цілком непідготована, бо була у невідповідних руках, у людей політично довірених, але нікчемних у воєнній підготові армії чи в організаційних справах.

(Продовження буде)

Макар Дуда

На вибори з авоськами!

(На день виборів — 4-го березня, до Верховної Ради СССР)

Прийшов до мене відомий вам Іван. В хорошому костюмі і з портфелем. Питаю, яким вітром? Давно не бачились, — кажу. Як діла?

— Повна голова клопоту, — відповідає. — Оце, бач... Сідає до столу, кладе портфель, виймає газети, брошури і різні папірці. Одкашлюється і пояснює:

— Цілий день ходжу. До тебе наостанку...

— Чого ж це так розходився? Якась нова посада?

— Не посада, а пост. Веду агітаційно-пропагандистську роботу.

— Вітаю. Але чому до мене прийшов?

— А чи ти знаєш, яке на даному етапі у тебе найважливіше конституційне право? От бач, і розгубився, не знаєш.

— Та ні, — так багато у нас прав... Яке з них найважливіше?...

— Обрати депутатів до Верховної Ради!

— Ху-х.. А то я вже злякався. Подумав, може, на війну йти...

— Про війну теж пам'ятай. Скажи, ти готовий виконати свій високий громадський обов'язок?

— Стати грудьми проти імперіялістів?

— Не про це мова. Я питаю, готовий ти голосувати?

— Хоч зараз!

— За кого, я не питаю, бо голосування у нас таємне...

— А я скажу. За Андропова.

— Дурень, — він же помер.

— Хто дурень?

— Пробач, з язика зірвалося..

— А хто ж за нього в списку?

— Гей-гей, не знаєш своїх кандидатів! Не бійсь, американських пам'ятаєш?

— Всіх — ні. Їх там так багато...

— А тут тобі один. І все. Усе твоє конституційне право.

— Спасибі...

— Так ти й досі не знаєш, за кого голосуватимеш?

— Ти ж кажеш, що таємниця. І я ніколи, нікому й ні защо не признаюсь, за кого віддам свій голос.

— Та я не допитуюсь, чи ти за Петрова чи за Сидорова.

— А що, їх двоє?

— Я не про прізвище допитуюсь. З ідейного боку за кого ти голосуватимеш? От бач, знову, не знаєш, що відповісти. Та ти знаєш, за кого? За блок комуністів і безпартійних!

— Дякую, тепер ясно.

— А ще за що ти голосуватимеш?

— Хіба мало?

— Мало, бачу, ти читаєш газети. Слухай, що тут пишеться: „Голосуючи за депутатів, ти голосуєш за ще вищий розвиток радянської економіки".

— Я й минулі вибори за це голосував.

— І що з того?

— Успіхи нашої економіки очевидні. Та що, не бачиш?

— Не сліпий, — махнув рукою Іван. — А між іншим, чому ти мене агітуєш? Я ж прийшов тебе...

— Сліпий — не сліпий, а що ти бачиш? — допитуюсь.

— Як що? Успіхи. Досягнення.

— А ще що? Мовчиш? А зобов'язаний бачити й недоліки та вузькі місця. Читай газету, там пишеться: „Нас не задовольняють методи управління, якість виробів, планування, капітальне будівництво, постачання населенню високоякісних продуктів харчування..."

— Добре, що нагадав про харчі... Партія робитиме все, щоб забезпечити безперебійне постачання. Уже розробляється комплексна програма.

— Продовольча?

— Бери вище! Комплексна програма розвитку виробництва товарів народного споживання. Отож, голосуючи за кандидатів, ти голосуєш за комплексну програму.

— За матеріяльний комфорт! Яке чудове слівце! Давно не чули! Ком-форт! Так і написано в газеті! Ком-форт! Щось у ньому від слова „Комуністичний" Ком...

— А що ж означає „форт"? Може, від слова „фортеця"? Або „фортуна"?

— Ти думаєш, що „нема таких фортець"?

— То з іншого приводу кажуть. А може, це з ненашої мови?

— Можливо. З німецької „vorteil", або з польської „fortel" тобто, комфорт — комуністичний фортель?

— Добалакались! — обурився Іван. — Годі! Я прийшов до тебе як агітатор, а ти...

— Ти мене повністю загітував: завтра йду виконувати свій громадський обов'язок і конституційне право. Разом підемо. Щільними колонами.

— Приходь якнайраніш, — попереджаю!

— Будуть фотографувати для газети як передовиків?

— Ні, на виборчих дільницях цього разу „даватимуть" високоякісні продукти харчування. Спеціяльні буфети чи ятки організовані. І партія вже подбала про безперебійне постачання.

— Чи всім вистачить?

— Я ж кажу, приходь якнайраніш. А авоську прихопи з собою...

— Буду першим! — вигукую. — Голосуючи за кандидатів блоку комуністів і безпартійних, голосуватиму за матеріяльний комфорт!

Кость Церкевич

З НАГОДИ ПЕДАГОГІЧНО—НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТИ ІВАНА СТРУКА

I.

У цьому році збіглися дві ювілейні дати нашого визначного філядельфійського громадянина-педагога і науковця, Івана Струка: 85-ліття від дня його народження і 60-ліття його педагогічно-наукової праці. Лиха доля не судила йому виконувати педагогічну працю в його рідній Рогатинщині, в Східній Галичині, але кинула його на чужину в Польщу, вороже йому оточення, щоб там вчити і виховувати чужих дітей. І тільки після закінчення Другої світової війни пощастило йому знову зустрітися з його земляками, жити і працювати з українцями спочатку в Німеччині, а потім в Північній Америці, в Філядельфії.

Хто є Іван Струк, чим він відрізняється від пересічного українського інтелектуального працівника і що він доконав у своєму житті, що автор цієї статті постановив проаналізувати його життя і працю, і висліди цього подати в цій статті.

Іван Струк народився 18-го червня 1898 року в селі Козара, Рогатинського повіту, в Східній Галичині. Після закінчення народної школи в цьому ж самому селі, він переходить вчитися в Рогатинську гімназію, але не закінчує її, бо через Першу світову війну, а потім Визвольну Боротьбу українців у Західній Україні, він мусить перенестися до гімназії в Відні. Одначе іспити зрілости він здає в Академічній Гімназії у Львові 1920 року. На другий рік він приготовляється до семінарійної матури, щоб здобути педагогічну освіту і стати учителем. 1921 року він здає семінарійну матуру й отримує право на виконування педагогічної праці як учитель народних шкіл. Не зважаючи на численні прохання, щоб дістати учительську працю в Галичині, польська шкільна влада відмовляє його просьбі, але дає йому учительську працю в більшому містечку під Варшавою, щоб перешкодити йому вчити українських дітей. Нарешті після програної війни Польщі з Німеччиною 1939 року, Іван Струк переноситься до Відня. Плянуючи еміґрувати до ЗСА, і передбачаючи, що в Америці йому треба мати практичний фах, за допомогою якого він міг би прожити і утримати родину, Іван Струк студіює молочарство, здає іспити і здобуває диплом молочарського майстра, який дає йому право самостійно провадити молочарню або виконувати молочарську професію у будь-якому молочарському підприємстві Америки. Приїхавши до Філядельфії, І. Струк дістає працю в молочарні, але не в ляборaторії, а в магазині при розношуванні пляшок з молоком і т. д. Після короткого перебування на цій праці, він кидає її й дістається на працю до механічного цеху, щоб тут виробляти різні механічні приладдя з металу.

Не зважаючи на цю півфізичну працю в фабриці, І. Струк не забуває своєї педагогічної професії. У вільних годинах від праці він вписується на курси англійської мови і вивчає її так, що може самостійно писати і говорити. Крім цього він студіює шкільні американські підручники, щоб пізнати їхній зміст, методику і способи зображування історії України, географію і взагалі все, що стосується — української справи й народу. Вже по перегляненні кількох американських шкільних підручників з всесвітньої історії і географії, Іван Струк ствердив, що в цих підручниках дуже мало присвячено місця українській справі: історії й географії України. А якщо в деяких підручниках подано більше даних про Україну, то всі ці відомості зображені фальшиво або хаотично з перекрученням дійсних історичних фактів. Таке свідоме чи несвідоме зображування історії України проявляється не тільки в американських шкільних підручниках, але й в творах поважних американських авторів — виданих в американських університетах або престижових видавництвах, які випускають свої книги 200 або 300-тисячним тиражем.

Ствердивши такі шкідливі факти і стан для української історії і взагалі для українського народу, Іван Струк розпочав переговори з деякими нашими політичними і громадськими діячами, щоб розпочати якусь конкретну протидію проти цього стану і зорганізовано виступати і поборювати фальсифікацію української історії.

Тому, що переговори з нашими людьми не увінчалися позитивними наслідками в напрямі утворення якогось репрезентативного тіла, яке виступало б на зовнішньому форумі і правдиво інформувало американський світ про Україну і українську справу, то І. Струк сам і на власну руку розпочав інформаційну діяльність між американцями, провадячи цю працю особистими засобами, які він мав до своєї розпорядимости: писання листів до американських видавництв, преси і авторів, або індивідуальні переговори з авторами чи власниками видавництв.

(Продовження буде)

Іван Боднарук

ВЕЛИКИЙ БЕРЕЗЕНЬ СРІБНОЇ ЗЕМЛІ

Ще добре пригадуємо собі ті хвилюючі події в Карпатській Україні в 1938-1939 роках, ще добре пам'ятаємо ті дні, коли мільйони українців, не зважаючи на кордони й перешкоди, напружено ловили з етеру кожне слово про Хуст, проголошення акту державного самовизначення наших закарпатських братів, про о. Августина Волошина, боротьбу славних січовиків, які не дозволили мадярським гонведам увійти на територію Карпатської України парадним маршем. Збройний спротив Карпатської України тривав довше, ніж, наприклад, спротив гітлерівським арміям у Голляндії чи Бельгії, навіть довше, ніж у Польщі. Ця боротьба не тільки викликала подив у власному народі, молодь якого переходила Карпати і включалася у збройну боротьбу, але теж подив у цілому світі.

Землі Карпатської України займають південну частину Карпат і межують з Мадярщиною, Польщею, Румунією і Чехо-Словаччиною. Мають вони понад 13,000 квадратових кілометрів поверхні, яка охоплює 14 повітів, що разом мають 487 громад. Це переважно гориста країна, яка ділиться на три гірські смуги, що проходять рівнобіжно від північного заходу до південного сходу, а їх висота сягає від 500 до 1,700 метрів, а довжина 100 кілометрів. Вони покриті великими непрохідними лісами, багатими у звірину та мають теж інші багатства гірської природи. До 1938 року була це Богом і людьми забута країна.

Щороку в місяці березні відзначаємо річницю державного відродження Закарпаття. Дня 14-го березня 1939 року існуючий тоді автономний уряд Карпатської України на чолі з монсеньйором Августином Волошином проголосив у Хусті повну самостійність Карпатської України, а чергового дня перший сойм Карпатської України, на чолі із своїм головою проф. А. Штефаном, затвердив цю суверенність, ухвалив конституцію і вибрав о. Волошина першим президентом.

Замість допомоги Закарпаттю, чехи вислали туди ген. Прхалу з військом, нібито для забезпечення ладу на цій території, а в дійсності на те, щоб ген. Прхала різними темними ходами шкодив українським патріотам у державному будівництві. Його темні махінації допомогли мадярам окупувати Закарпаття. Німці на те згодилися, бо хотіли собі здобути мадярів для дальших плянів загарбання Европи. Прхала був у тісних зв'язках з мадярами й поляками, за що пізніше поляки віддячилися йому й прийняли його до себе. Головним промотором інтриг проти Закарпаття був уряд тодішньої Польщі. Міністер закордонних справ Польщі Юзеф Бек довго був у Гітлера в великих ласках. Він то дістав від Гітлера дозвіл забрати Заользя за те, що робив Гітлерові різні прислуги в міжнародних зв'язках. Поляки з мадярами повели диверсійну акцію проти нашого відродження на Закарпатті. В березні 1939 року „Карпатська Січ" героїчно обороняла суверенність української держави на південних схилах Карпат проти мадярів і поляків, які напали на Закарпаття за явною згодою Гітлера й мілітарною допомогою Муссоліні. Потекло багато крови Тисою. Поруч карпатських українців, гинули тоді й сини кожної землі соборної України. Шлях між Копанею і Хустом був густо вкритий не лише жертвами січовиків, але й трупами мадярів. У 40-річчя Карпатської України закарпатський поет Зореслав написав чудовий вірш „Спомин", де так оспівав героїчні бої січовиків

Немов вважається: столиця Хуст —
Замаєний, розспіваний і гордий,
А з півдня, з високих угорських пуст
Знімаються, мов хмари, дикі орди.

Ой, буде буря, ой, ударить грім,
Зачервоніє кров'ю Срібна Тиса!..
Заклекотів, урвався хмародім,
І спів і сум в один акорд злилися.

Ревли гармати, гори заревли,
Мов львиця зранена — земля зривалась...
Кров потекла, могили поросли,
Коли орда столицю здобувала.

І відтоді, як вітер загуде
І панахиду править у Карпатах,
Хтось схлипує й пита: Де ж ви, де,
Ой, лицарі абсурду, соколята?

Минулося, та не забулось! Хуст
Остався споминам живим понині:
Розстріляний стрілець, а з його уст
Останній покрик: „Слава Україні!"

У березні цього року минає 45 літ з того часу, як Закарпаття проголосило свою волю до самостійного державного життя та обрало собі власний сойм і уряд. Ця подія має дуже символічне значення. Вона вказує на це, що ніщо не могли вдіяти вікові переслідування з боку окупантів, бо в духових надрах цієї вітки українського народу жевріла невмируща іскра свободи, за яку опісля закарпатські січовики віддали своє життя. Поет О. Ольжич твердив, що дослівно за одну ніч виросли на Закарпатті цілком нові люди, люди-гіганти.

У всій сумотосі, яку наколи мадяри з поляками, закарпатські москофіли показали своє справжнє обличчя мадяронів. Їхні провідники, на чолі з Бродієм і Фенциком, розпочали тихі переговори з мадярами в справі повернення Карпатської України під мадярське панування. Бродія зловлено на гарячому вчинку ганебної зради супроти власного народу й 27-го жовтня 1938 року його арештовано. Того ж дня влада перейшла в руки уряду, на чолі якого став о. Волошин.

Склонім голови в пошані за тих, що впали в обороні суверенности Карпатської України! Згадаймо сьогодні тих, що охороняли Хуст, і тих, що продиралися потайки на допомогу Хустові з Галичини, Волині, Підляшшя й Полісся та впали від куль польських прикордонників! Не забудьмо згадати й тих, покійних наших братів, що згинули помордовані польськими й мадярськими диверсантами, які з наказу своїх урядів напали на наше Закарпаття і вбивали наших земляків! Зокрема згадаймо збройну силу молодої держави, Карпатську Січ, що стала на захист Карпатської України і в боротьбі кров'ю і своїм життям ствердила приналежність Срібної Землі до українського народу!

Відзначено Січневі Роковини у Виппані

Виппані, Н. Дж. (Є. Ф-ко). Українська громада округи Морріс щороку відзначає річниці державности й соборности Української Народної Республіки.

Цьогорічні святкування започатковано в суботу, 21-го січня,піднесенням українського національного прапору поруч американського перед будинком міської ради Ганноверу. Міська рада цього міста ще 12-го січня вирішила проклямацією проголосити 22-го січня ц.р. Днем Української Незалежности. На цих урочистостях коротко промовляли до представників української громади та учнів Школи Українознавства о. Йосиф Панасюк, парох української католицької церкви св. Івана, та член міської ради Михайло Савка. Наступного дня, 22-го січня, появилася в газеті „Дейлі Рекорд" обширна стаття з приводу 66-ої річниці державности й незалежности УНР та фотографія з врочистостей піднесення українського прапору.

Стоять (зліва) Іван Марусин, Фелікс Ауер, о. Йосип Панасюк, Евеліна Белюць, Микола Григорович, Джєйн Албан, член асамблеї Артур Албан, Василь Пасічняк і д-р Євген Федоренко.

У неділю, 5-го лютого, в залі української католицької церкви відбулася Святочна академія з нагоди січневих роковин. Академію відкрито американським гимном, що відограв на фортепіяні маестро Леонід Вербицький. А інж. Микола Грегорович, голова УККА Округи Морріс, у своєму вступному слові привітав святочну громаду, а зокрема члена стейтової асамблеї Артура Албан і його дружину, видавця газети „Ріджіонал Віклі Нюз" Фелікса Ауера та учасника Визвольної боротьби Івана Марусина.

IУ Універсал прочитав і зробив деякі вияснення ред. Василь Пасічник. А широкознана артистка й співачка Евеліна Белюць привітала святочну громаду з січневими роковинами. В першій частині мистецької програми вона продеклямувала „22-го січня" П. Тичини та проспівала такі пісні „Геть, вороги з України" А. Гнатишина, „Києве мій" І. Шамо та „Два кольори" муз. Білаша.

Святочну доповідь виголосив д-р Євген Федоренко, в якій він проаналізував державні Акти УНР, важливість січневих дат та значення їх у боротьбі українського народу за свою самостійність.

У другій частині Е. Белюць продеклямувала поему О. Стефановича „Крути" та виконала пісні—стрілецьку „Зірвалася хуртовина, музика Витвицького, та „Баляду про мальви" муз. В. Івасюка.

Учень школи українознавства Тарас Федоренко продеклямувала вірш „Яка краса відродження країни" О. Олеся, а д-р Іван Пелех прочитав проклямаз приводу 66-ої річниці проголошення самостійности й незалежности Української Народної Республіки та висловив подяку в імені української громади.

Знову Е. Белюць виступила з деклямацією поеми „Лебеді материнства" В. Симоненка та проспівала „Вірою" слова дивізійника В. Бори, музика Л. Вербицького; пісню „Дві сестри" Наталії Войновської, муз. Л. Вербицького, та „Владико неба і землі" з опери Гулака Артемовського „Запорожець за Дунаєм". На прохання публіки Е. Белюць виконала пісню бойківського куреня „Світи, місяць".

Інж. М. Грегорович висловив глибоку вдячність учасникам Академії, а зокрема співачці Е. Белюць та композитору Л. Вербицькому.

Українським національним гимном закінчено Академію.

Опісля при каві та солодкім продовжувалися розмови про цю Академію та інші імпрези в цій невеликій, але активній громаді. Тут треба додати, що газета „Реджіонал Віклі Нюз" з 8-го лютого помістила на першій сторінці знимку й статтю інж. Зенона Онуфрика про відзначення січневих роковин у Виппані.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ
КРАЙОВОГО ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ
для вшанування пам'яті Великого голоду в Україні в 1932-33 роках

На ліквідаційних зборах Крайового Громадського Комітету для вшанування пам'яті жертв Великого голоду в Україні в 1932-33 роках, які відбулися 28-го січня 1984 року, був предложений Фінансовою комісією повний звіт з прибутків, видатків та осталих фондів цього Комітету. Заразом, д-р Володимир Михайлів подав на тих зборах за Контрольну комісію Крайового Громадського Комітету повний звіт з переведеної ним в дні 27-го січня 1984 року перевірки отриманих пожертв, виплачених видатків та ствердження існуючих на банковім конті осталих фондів.

Крайовий Громадський Комітет подає ці звіти до відома всіх жертводавців.

**ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ
КРАЙОВОГО ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ
ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ в 1932-33 РОКАХ**

На день 27-го січня 1984 року

Прибутки:

1. ПОЖЕРТВИ:	
індивідуальні	$ 48,890.15
на збіркові листи К.Г.К.	8,846.26
на збіркові листи УНС-УБС	12,327.67
Разом пожертви	$ 70,064.08
2. З продажі — жетонів	10,640.74
— брошур та афішів	478.50
Разом — з продажі	$ 11,119.24
3. З продажі квитків на Меморіяльний Концерт (конто в Скрентоні)	$ 41,183.00
4. Дотації для закупу квитків для молоді	295.00
5. Відсотки від банкового конта	1,020.28
Разом всі прибутки	$123,681.60

Видатки

1. Концерт — з конта в Скрентоні	$ 12,011.54
— з конта в Джерзі Ситі	32,251.61
Разом — Концерт	$ 44,263.15
2. Кошти збірки пожертв	4,255.48
3. Кошти жетонів	6,000.00
4. Сенатські переслухання	4,600.92
5. Публічні зв'язки	9,174.95
6. Вистави в Сенаті і Конґресі	2,252.59
7. Маніфестація	4,146.70
8. Амер. Ентерпрайз Інст.	870.53
9. Вашінґтонський Тиждень	1,675.57
10. Перекуска в Конґресі	775.71
11. Вашінґтонська Канцелярія	10,213.71
12. Різні (оголошення, звороти видатків, банкові оплати)	2,416.36
Разом всі видатки	$ 90,645.67
Сальдо — 1/27/84	$ 33,035.93

ЗІСТАВЛЕННЯ БАНКОВИХ КОНТ

Конто в Скрентоні (чекове)

Прибутки з продажу квитків на Мемор. Концерті	$ 41,183.00
Видатки з конта	12,993.56
Сальдо	$ 28,189.44
Перенесено до конта в Джерзі Ситі	$ 28,189.44
Балянс на день 1/27/84	— 0 —

Конто в Джерзі Ситі (на відсотках)

Пожертви	$ 70,064.08
З продажу жетонів	10,640.74
З продажу брошур і транспарентів	478.50
Дотації на квитки вступу	295.00
Відсотки від конта	1,020.28
Разом	$ 82,498.60
Перенесено з конта в Скрентоні	28,189.44
Разом	$110,688.04
Виплачено з конта в Джерзі Ситі	$ 77,391.48
Банкові оплати — відтягнено з конта	260.63
Залишається на конті — 1/27/84	$ 33,035.93

ЗАГАЛЬНІ ЗІСТАВЛЕННЯ БАНКОВИХ КОНТ

Прибутки — на конті в Скрентоні, Па.	$ 41,183.00
Джерзі Ситі, Н. Дж.	82,498.60
Разом	$123,681.60
Видатки через конто в Скрентоні, Па.	12,993.56
Видатки через конто в Джерзі Ситі	77,652.11
Балянс — 1/27/84	$ 33,035.93

ЗВІТ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Контрольна комісія Крайового Громадського Комітету для вшанування пам'яті жертв Великого голоду в Україні в 1932-33 роках була вибрана на перших основуючих зборах у такому складі: о. протопресвітер Степан Біляк, голова, д-р Володимир Михайлів і проф. д-р Михайло Воскобійник, члени.

На звернення Уляни Дячук, заступника голови до названих членів Контрольної комісії, щоб перевести контролю, о. протопресвітер С. Біляк і проф. д-р М. Воскобійник заявили, що з огляду на важні перешкоди, не можуть прибути, але уповноважнили д-ра В. Михайлова заступити їх і перевести контролю.

Контролі предложено в п'ятницю, 27-го січня 1984 року слідуючі докази:

1) Банкові звідомлення ощадностевого конта у банку Комершел Траст у Джерзі Ситі, Н. Дж., на підставі яких стверджено, що у банку осталася сума 33,035.93 дол.

2) Книжки отриманих пожертв та інших впливів на загальну суму 123,681.60 дол. із всіми прилогами.

3) Книжки і прилоги до книжок для виплат на загальну суму 90,645.67 дол.

Контрольна комісія стверджує, що фінансове звідомлення виготовлене фінансовими референтами на день 27-го січня 1984 року є згідне з книжками, які є ведені у найкращому порядку, за що члени Контрольної комісії пропонують висловити тим референтам щиру подяку за точне і совісне ведення фінансових справ.

ЗА КОНТРОЛЬНУ КОМІСІЮ КГК:

о. протопресвітер Степан Біляк, *голова*

д-р Володимир Михайлів *член* **проф. д-р Михайло Воскобійник** *член*

Різдвяна зустріч Товариства „Рідна Школа" з громадськістю Дітройту

Учні „Рідної Школи" виступають під час Різдвяної зустрічі з громадянством у Воренні

Старанням Товариства вчителів та батьків шкільної молоді відбулася 5-го лютого ц. р., у новонабутому шкільному будинку церкви Непорочного Зачаття у Воррені Різдвяна зустріч, програму якої виконали учні школи українознавства.

Зустріч відкрив голова Товариства Ігор Іваницький. Під світлим промінням християнства виросла протягом віків повноцінна культура українського народу,—сказав він. Вона допомогла нашій батьківщині перетривати протягом багатьох століть і стати віч-на-віч у безпосередній конфронтації з безбожним московським большевизмом. Школа Українознавства зустрічає день народження Сина Божого з усією громадою великого Дітройту. Голова привітав панотців українських церков, учителів і батьків шкільної молоді, рідношкільне членство, нашу молодь та тих, що дають „Рідній Школі" моральну й фінансову підтримку.

Програму розпочали учні 7-ої кляси рецитацією твору Лесі Храпливої „Різдвяна Ніч". Дітей підготовила учителька Христина Ворик. Під її проводом виступили учні 6-ої кляси у кінцевій частині вечора, які продеклямували вірш Іванки Савицької „ Під ялинкою". Учні 9-ої кляси, О. Андрушків, Н. Іваницька й Х. Качан, підготовані учителькою Марією Олесницькою, виконали О. Кобця „Різдвяна Ніч" Талановитих деклярматорів гості нагородили голосними оплесками.

Короною програми вечора був „Різдвяний Вертеп", монтаж текстів учительки Томи Тобіянської, у якому виступили кількадесять молодих акторів у ролях Анголів, Трьох Царів, Ірода, Божої Матері, св. Йосифа та численних колядників.

Усі вони появились на сцені довкола новонародженого Дитяти Божого. Обабіч сцени стояли оповідачі Т. Томин і Л. Юзич. Їх оповідання були ілюстровані колядками, що їх виконав по-мистецьки численний хор учнівської молоді. Гості нагородили талановитих колядників довгими оплесками. Гарно оформила сцену родина Роми й Бернарда Тобіянських, а прегарну ялинку приготував інж. Всеволод Гнатчук.

Запрошені о. Севастіян Сабол, ЧСВВ (він же поет Зореслав),та о. Олександер Биковець провели молитву, після чого почалось Святвечірнє прийняття. На столи подано традиційні різдвяні страви. Підготовою вечері займалися численні матері шкільних дітей (були й бабуні) під проводом фінансової референтки Управи Товариства Уляни Мазяк. Вони доклали усіх зусиль, щоб гідно вгостити гостей, що вщерть заповнили залю.

Приємно зазначити, що більша частина гостей—це були наймолодші й середнього віку родини. Є підстави надіятись, що в наступному шкільному році збільшиться число учнів у Школі Українознавства Товариства „Рідна Школа".

Осип Сливинський

Вийшов...

Закінчення зі ст. 1

ки доповнює астурійське щодення у формі драми, побуту, сантименту і безконечної ностальгії".

Цю оригінальну драму — в ціні 6 долярів уже з коштами поштової пересилки — можна замовляти, написавши на адресу: Sr. Julian Serediak, Casilla de Correos 7 (Suc. 7), 1407 Buenos Aires, Argentina.

З невимовним жалем повідомляємо
наших Рідних та Земляків,
що в неділю, 4-го березня 1984 р., несподівано,
відійшла від нас у Вічність,

наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

СЛ. П.

Олена Корнійчук

нар. 1911 р. в Україні

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ: у вівторок, 6-го березня 1984 року, о год. 8-ій веч. ПАРАСТАС в похоронному заведенні Р. Бурнадз, 371 Lakeview Ave. в Кліфтоні, Н. Дж.

В середу, 7-го березня 1984 р., о год. 9-ій ранку ПОХОРОН з української православної церкви св. Покрови в Кліфтоні, Н. Дж., на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому горю:
муж — МИХАЙЛО
донька — ГАЛИНА
сини — МИКОЛА І СЕРГІЙ з родинами

Замість квітів на могилу Покійної, просимо складати пожертви на потреби української православної церкви св. Покрови в Кліфтоні, Н. Дж.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями,
що дня 29-го лютого 1984 р. на 88-му році життя
упокоївся в Бозі
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

ТАНАС РУТЕЦЬКИЙ

ПАНАХИДА в неділю, 4-го березня 1984 р., о год. 3:30 по пол. в похоронному заведенні М. Насевича при Френклін і Бравн вул. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН — в понеділок, 5-го березня 1984 р. до катедри Непорочного Зачаття П.Д.М, а опісля на цвинтар у Факс Чейсі, Па.

Горем прибиті:
дружина — МАРІЯ
дочка — ЛЕСЯ з чоловіком ВАСИЛЕМ РІЙ
з дітьми ВАЛІ, КРИС з чоловіком
д-ром РОНАЛДОМ
внук — РОНАЛД з дружиною ДОНОЮ
син — д-р ЗИҐМУНТ РУТЕЦЬКИЙ
та ближча і дальша Родина

8-го березня 1984 р. минає рік нашої жалоби по відході у Вічність
Найдорожчого МУЖА І БАТЬКА

СЛ. П.

МИКОЛИ ВАЛЕРІЯНОВИЧА САВИЦЬКОГО

В цю болючу річницю наші Рідні і Друзі лучаться з нами у молитвах і Поминальних Відправах: в українських католицьких церквах Вашінґтону, Акрону, Ґлен Спей і Бабилону та на місці спочинку нашого Найдорожчого на українському православному цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

буде відправлена

в українській католицькій церкві Покрови Божої Матері
в Озон Парку, Н. Й. у суботу, 10-го березня 1984 р., о год. 5-ій по пол.

Будемо вдячні про молитви і добрий спогад про Покійного.

Дружина — МАРІЯ
Діти: ЛЯЛЯ, МАРТА І ЮРКО з родинами

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

УКРАЇНЦІ!

Підтримайте законопроєкт ч. 4459, що його внесли 60 конґресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

Організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включіться в це діло. Ваша фінансова, або активна участь необхідна.

Посилайте Ваші пожертви та звертайтеся за інформаціями до:

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE
43 Midland Place ■ Newark, N.J. 07106

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує

$5,000 — $10,000

забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових ґрамот Акцидентового Забезпечення, виданих після 1-го жовтня 1983 року, виносять:

$6.50 .... річно
$3.35 .... піврічно
$1.75 .... квартально
.60 .... місячно

для всіх членів у віці 16 до 55 років.

ТОМАС О'НІЛЛ, СПІКЕР Палати Репрезентантів, заявив, що він покищо залишиться на своєму пості принаймні ще одну каденцію, а опісля якщо демократи здобудуть перемогу у президентських виборах хотів би бути амбасадором до Ірляндії. „У випадку перемоги демократичного кандидата, я залишуся з ним принаймні 100 днів на своєму пості, щоб допомогти йому. Якщо переможе Роналд Реґен, я залишуся тут, щоб поборювати його політику надмірних витрат на озброєння, бо така політика веде до війни", — заявив Т. О'Нілл кореспондентам.

Увага! **НОВЕ ВИДАННЯ** *Увага!*

ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІЯ ДЛЯ МОЛОДИХ

Старий і Новий Завіти

УНІКАЛЬНА КНИГА МАЄ:

Розмір: 10 x 7½. Стор.: 520. Тверда обгортка. Мапи. Кольорові ілюстрації. Ціна: 20.00 дол.

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

ЗАМОВЛЯТИ:

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 7.

Д. Стецик, Парма	52.00
д-р Б. Целевич, Орленд Парк	12.00
І. Благий, Рочестер	10.00
д-р В. Онуферко, Джерзі Сити	10.00
В. Погорецька, Юньйондейл	10.00
І. Тот, Флашінґ	10.00
М. Шван, Сейлем	10.00
М. Бендз, Кіченер	8.00
К. Денисенко, Вашінґтон	8.00
М. Артимів, Філядельфія	7.00
П. Карпів, Меспет	7.00
С. Кириленко, Белойт	7.00
М. Королишин, Фінікс	7.00
М. Кулинич, Джексон Гайтс	7.00
М. Мірза, Ст. Пол	7.00
д-р Я. Очеретко, Едріян	7.00
М. Пап, Клівленд	7.00
І. Пахолюк, Бирлінґейм	7.00
І. Подільчук, Юньйон	7.00
Б. Полец, Міннеаполіс	7.00
Б. Радловський, Елмвуд Парк	7.00
Г. Фірман, Озон Парк	7.00
д-р А. Якимів, Гаррісон	7.00
Р. Берестянський, Чикаґо	6.00
д-р Е. Андрусяк, Дітройт	5.00
І. Бекерський, Таксідо Парк	5.00
В. Білик, Джерзі Сити	5.00
Й. Буш, Парма Гайтс	5.00
І. Ґавліч, Ст. Ленард	5.00
П. Данилюк, Гаєтсвілл	5.00
З. Єзерський, Клівленд	5.00
Б. Курис, Бронкс	5.00
І. Настюк, Юньйон	5.00
С. Папіж, Міннеаполіс	5.00
М. Савицька, Джамейка	5.00
Д. Томащук, Кензас Ситі	5.00
В. Мерещак, Ворм Мінерал Спрінґс	4.00
о. В. Боровський, Данвуді	3.00
Д. Андерсон, Мек Кіс Ракс	2.00
І. Баланецький, Апопка	2.00
В. Болонний, Стратфорд	2.00
О. Борачок, Сенді Гук	2.00
І. Борисенко, Пеорія	2.00
П. Василів, Чикаґо	2.00
І. Війтик, Фініксвілл	2.00
Ю. Волошин, Фоллс Чирч	2.00
Л. Гайда, Бостон	2.00
Н. Гайниш, Бренфорд	2.00
І. Галій, Вайнленд	2.00
С. Гасяк, Ст. Джозеф	2.00
М. Гук, Ст. Пол	2.00
І. Ґрибовський, Трентон	2.00
А. Данилюк, Міннеаполіс	2.00
П. Дашко, Чикаґо	2.00
Я. Закаляк, Линден	2.00
Ю. Зеленський, Ню Йорк	2.00
О. Іваночко, Бруклин	2.00
Г. Клименко, Клифтон	2.00
М. Коваль, Чикаґо	2.00
Т. Королишин, Олін	2.00
І. Коцур, Ляпір	2.00
А. Крупський, Дітройт	2.00
П. Лабінський, Сомерсет	2.00
М. Лаврук, Ваварсинґ	2.00
А. Леуш, Джерзі Ситі	2.00
Т. Лешко, Ню Йорк	2.00
В. Мандюк, Ірвінґтон	2.00
М. Мартинишин, Янгставн	2.00
В. Матійчик, І. Сиракюз	2.00
Л. Медицька, Парма	2.00
І. Назар, Галливуд	2.00
Д. Нестеренко, Маскатін	2.00
В. Ніщук, Балтимор	2.00
В. Пацула, Вайнсбурґ	2.00
М. Петрівський, Клівленд	2.00
І. Підбірний, Парма	2.00
М. Попович, Парма	2.00
Р. Проців, Чикаґо	2.00
О. Пясецька, Даксбирн	2.00
Т. Рибка, Чикаґо	2.00
Р. Стасів, Канґерс	2.00
А. Стрільбицька, Форт Вейн	2.00
Б. Таскі, Дітройт	2.00
С. Тим'як, Піттсбурґ	2.00
д-р Н. Теребус-Кмета, Йонкерс	2.00
А. Токе, Форт Лодердейл	2.00
Р. Треcньовський, Енн Арбор	2.00
М. Турянський, Честер	2.00
В. Хлібович, Ню Бритейн	2.00
П. Хорявка, Ютика	2.00
Р. Хомяк, Мек Лін	2.00
А. Шаркевич, Блюмфілд	2.00
М. Шевченко, Соґетіс	2.00
М. Якубович, Манмот	2.00
А. Ярема, Плейнфілд	2.00
М. Яремко, Гелленвілл	2.00
Б. Ясінський, Силвер Спрінґ	2.00
М. Яцусь, Піскатавей	2.00
А. Левкович, Колюмбус	1.00
І. Улянець, Мілвокі	1.00

ЛИСТА ч 8

Д-р Ґ. Шиманський, Торонто	20.00
О. Кулицький, Монтреаль	17.00
Й. Порайко, Лос Анджелес	17.00
В. Семенина, Гемптон	17.00
д-р Ю. Барановський, В. Гартфорд	12.00
д-р П. Джуль, Ґросс Пойнт Шор	12.00
М. Кульчицька, Монтреаль	12.00
С. Никорчук, Піттсфілд	12.00
В. Новотна, Делрей Біч	12.00
В. О. Стефаник, Едмонтон	12.00
І. Гута, Трой	10.00
М. Ковалисько, Ґейтерсбурґ	10.00
А. Мазур, Джерзі Сити	10.00
З. Петеш, Чикаго	10.00
Церква св. Миколая, Реблінґ	8.00
З. Береза, Тінек	7.00
В. Демчук, Бурке	7.00
Д. Кулинич, Соґертіс	7.00
Р. Сікора, Брентфорд	7.00
д-р І. Смаль, Дітройт	7.00
С. Стадник, Чикаґо	7.00
о. І. Тилявський, Парма	7.00
О. Яхно, Лонґ Айленд Ситі	7.00
М. Вербяний, Линден	5.00
О. Канюка, Міннеаполіс	5.00
Н. Коропей, Линкольн	5.00
Н. Кравців, Гартфорд	5.00
І. Крепіч, Пальмертон	5.00
Н. Лескін, Лейквуд	5.00
В. Лесюк, Санта Моніка	5.00
д-р М. Терлецький, Нюарк	5.00
М. Ханас, Бруклин	5.00
М. Хома, Балтимор	5.00
Е. Яворський, Норт Порт	5.00
О. Амброзяк, Міннеаполіс	4.00
П. Пінчук, Джерзі Сити	4.00
М. Слабодух, Френклін Лейкс	4.00
І. Андрець, Рассфорд	2.00
О. Бережницький, Філядельфія	2.00
Й. Бондар, Монтреаль	2.00
Е. Булич, Окала	2.00
С. де Васил, Маямі	2.00
А. Ващавський, Форест Гіллс	2.00
Д. Війтек, Омага	2.00
Р. Вітенко, Балтимор	2.00
К. Гадзевич, Гартфорд	2.00
А. Головко, Ст. Пол	2.00
С. Ґерловський, Філядельфія	2.00
С. Ґлют, Клифтон	2.00
М. Ґордон, Гартфорд	2.00
Дмитрів, Риджвуд	2.00
С. Долгий, Парма	2.00
В. Дорощак, Н. Роєлтон	2.00
М. Єлиїв, Асторія	2.00
С. Іваницька, Акрон	2.00
І. Клек, Фервю Парк	2.00
В. Кліш, Філядельфія	2.00
В. Колосюк, Воррен	2.00
С. Корлатович, Парма	2.00
д-р В. Коропей, Трентон	2.00
В. Костюк, Філядельфія	2.00
Ю. Кравець, Риджвуд	2.00
І. Криско, Бриджпорт	2.00
С. Кушей, Генкак	2.00
В. Лучкань, Колбрук	2.00
Н. Магалі, Форти-Форт	2.00
С. Мазяр, Сан Ґозе	2.00
М. Мельник, Амстердам	2.00
М. Мулицький, Гартфорд	2.00
Н. Никифоряк, Воррен	2.00
К. Ніщук, Балтимор	2.00
Г. Олійник, Міннеаполіс	2.00
Г. Пенко, Сисеро	2.00
І. Петраш, Форт Лодердейл	2.00
Ф. Петрик, Левіттавн	2.00
А. Пєрок, Бетлеґем	2.00
І. Плис, Трентон	2.00
П. Потапенко, Дітройт	2.00
Л. Пришляк, Воррен	2.00
Й. Рудий, Індієнаполіс	2.00
Я. Сахоцький, Парма	2.00
О. Савків, Воррен	2.00
І. Селеман, Іст Гартфорд	2.00
Л. Семущак, Вудсайд	2.00
І. Семчишин, Гартфорд	2.00
С. Серкез, Ірвінґтон	2.00
І. Ситник, Філядельфія	2.00
Е. Сорока, Сен Франсіско	2.00
М. Тимків, Савтгемптон	2.00
В. Узвак, Орлендо	2.00
А. Федій, Еддисон	2.00
О. Филипович, Філядельфія	2.00
О. Фіріщак, Чикаго	2.00
О. Харамбура, Рочестер	2.00
А. Шафрон, Клифтон	2.00
Х. Шкудор, Дітройт	2.00
М. Щурко, Гантінґтон	2.00
І. Яринюк, Медисон Гайтс	2.00
М. Яросевич, Давнерс Ґров	2.00
В. Олійник, Порт Джефферсон	1.00

УВАГА! УВАГА!

ТОРОНТО й ОКОЛИЦЯ!

В суботу, 10-го березня 1984 р., о год. 2:30 по пол. в залі парафії Пресв. Євхаристії в Торонто, Канада при 515 Broadview Avenue

відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ

з таким порядком нарад:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіти Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Доповіді представників Екзекутиви УНСоюзу
8. Запити до представників УНСоюзу
9. Затвердження пляну праці на 1984 рік
10. Внески і запити

До участи в Зборах запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи Торонтонської Округи та конвенційні делеґати.

У Зборах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
сен. Павло Юзик, головний директор для Канади
Василь Дідюк, головний радний УНС
Богдан Зорич, директор Канадської Канцелярії

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Василь Шаран, голова
Іван Шлапак, *секретар* **Яків Бурій,** *касир*

Пассейк, Клифтон, Патерсон, Ратерфорд і околиці!

В суботу, 10-го березня 1984 р., о год. 5:30 веч. в приміщенні Української Централі в Пассейку при 240 Говп Авеню

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу

до участи в яких запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи та конвенційні делеґати наступних Відділів:

42, 64, 134, 182 і 394

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення плину праці на 1984 рік
9. Доповідь головного касира УНС УЛЯНИ ДЯЧУК
10. Різні справи
11. Закриття зборів

У Зборах візьме участь:

Уляна М. Дячук, головний касир УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

ІВАН ХОМКО, *голова*
ВАСИЛЬ МАРУЩАК, *секретар* **ІВАН БЛИХА,** *касир*

Український Народний Союз

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам на академічний рік 1984-85

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які **Є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ,** на основі:

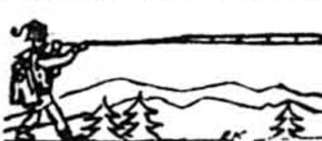
1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити **до 31-го березня 1984 р.,** на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ПОДАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНИХ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

Нема то як на Союзівці!

Оселі Українського Народного Союзу в Кетскильських горах біля м. Керґонксон, Н. Й.

СОЮЗІВКА — 1984

УВАГА, МОЛОДІ МУЗИКИ

Якщо ви зацікавлені у заробітку грошей, здобуванню досвіду і перебуванню влітку на оселі УНС - на СОЮЗІВЦІ — разом з іншими українськими молодими людьми, тоді цей плян Дирекції Оселі є для вас. Дирекція Союзівки оголошує набір до

ОРКЕСТРИ НА ЛІТО 1984 РОКУ

для чого в означеному часі відбудеться проба МУЗИЧНОГО ВМІННЯ АПЛІКАНТІВ

За інформаціями слід звертатися до

ANYA DYDYK
c/o UNA Home Office,
30 Montgomery St.,
Jersey City, N. J. 07302
Tel.:(201) 451-2200.

ОСТАННІЙ РЕЧЕНЕЦЬ ПРИСИЛАННЯ АПЛІКАЦІЙ — 20-го БЕРЕЗНЯ 1984 РОКУ.

Володимир Барагура

МЕЧ і КНИГА

Історичні оповідання для молоді

Ілюстрації П. Андрусева і М. Михалевича.

Ціна 7.00 дол. з портом. Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Now available

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: THE UNKNOWN HOLOCAUST

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: the unknown holocaust

Compiled and edited by the editors of The Ukrainian Weekly

Published by the Ukrainian National Association

Featuring:

DR. OMELJAN PRITSAK: Foreword
DR. JAMES E. MACE: The man-made famine of 1932-33: what happened and why
DR. MYRON B. KUROPAS: America's "Red Decade" and the Great Famine cover-up
MARCO CARYNNYK: Malcolm Muggeridge on Stalin's famine: "deliberate" and "diabolical" starvation
EYEWITNESS RECOLLECTIONS
DISSIDENTS ON THE FAMINE

Available only from **SVOBODA PRESS, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302**

Price:

1-9 copies .... $3.00 per copy, plus $1.00 postage and handling per order
10-19 copies .... $2.50 per copy, plus $2.00 postage and handling per order
20 or more copies .... $2.50 per copy, plus $3.00 postage and handling per order

ALL ORDERS MUST BE PREPAID. MAKE CHECKS PAYABLE TO **SVOBODA PRESS.**

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

● РОЗШУКИ ●

ПОШУКУЮ ШВАГРА

ОЛЕКСУ КІНДРАТИШИНА

Він працював у Бориславі у пекарні. Його забрали німці до війська. Він був одружений зі Стефкою Товарніцькою. Хто знає про нього або сам, прошу писати на адресу:

IWAN STAROBRANSKY
2339 Alpha Street
Lansing, Mich. 48910
